

Plenarforsamlingen valgte den 16. december efter 6 resultatløse afstemninger Burma til at indtage denne plads.

Formynderskabsrådets sammensætning fra 1. januar 1956 at regne er herefter følgende:

De administrerende magter: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Frankrig, Italien, New Zealand og Storbritannien, de 2 øvrige permanente medlemmer af sikkerhedsrådet: Kina og Sovjetunionen, samt 5 andre ikke-administrerende magter: Burma, Guatemala, Haïti, Indien og Syrien.

VI. Politiske spørgsmål.

1. Atomenergiens udnyttelse til fredelige formål.

(Dagsordenens punkt 18).

Allerede under generaldebatten i plenarforsamlingen erklærede den amerikanske udenrigsminister, Foster Dulles, at den internationale konference vedrørende fredelig udnyttelse af atomenergien, som afholdtes i Genève i august samme år, havde været en så betydelig succes, at USA ville foreslå afholdelse af en lignende konference om 3 år eller tidligere, hvis den øgede udvikling af atomenergi krævede dette. Sovjetunionen gjorde sig til talsmand for en konference afholdt på et endnu tidligere tidspunkt.

Drøftelserne i 1. udvalg om ovennævnte dagsordenspunkt angik dels spørgsmål i forbindelse med afholdelse af en sådan konference, dels problemer i forbindelse med oprettelse af en international atomorganisation. Med hensyn til begge disse spørgsmål nåede FN under den 10. plenarforsamling til enstemmige positive resolutioner.

USAs delegerede udtalte i sit indlæg, at de 8 stater (Australien, Belgien, Canada, Frankrig, Portugal, Den sydafrikanske Union, Storbritannien og USA), som havde udarbejdet et udkast til statutter for en atomorganisation, havde rundsendt statutudkastet til alle medlemsstater i FN og til de særlige institutioner for at give disse lejlighed til at fremsætte deres kommentarer. Det var at håbe, at overenskomst om udkastet kunne nås i begyndelsen af 1956. Når organisationen var etableret, måtte der udarbejdes en overenskomst mellem den og FN i lighed med, hvad der gjaldt de særlige institutioner.

Sovjetunionens delegerede omtalte nødvendigheden af et forbud mod atomvåben og de sovjetiske forslag herom, som er

fremSAT overfor FNs nedrustningskommission. Han gav udtryk for tilslutning til tanken om med mellemrum at afholde internationale atomkonferencer og foreslog, at sådanne skulle holdes om muligt hvert år angående både den fredelige udnyttelse af atomenergien og andre videnskabelige og teknologiske problemer. Sovjetunionen fandt det rimeligt, at generalsekretærens rådgivende udvalgs virksomhed fortsatte med henblik på arrangementet af sådanne konferencer. Sovjetunionen understøttede forslaget om dannelse af en international atomorganisation og var villig til at yde et vist bidrag af fissilt materiale hertil. Enhver stat skulle have adgang til at blive medlem af organisationen, selvom den ikke var medlem af FN eller særorganisationerne; man måtte påse, at intet land eller ingen gruppe af lande fik en fortrinsstilling. Under hensyn til den nære forbindelse mellem produktion af atomenergi til fredelige og militære formål måtte en passende kontrol af organisationens virksomhed finde sted gennem et internationalt organ.

Forbindelsen mellem atomorganisationen og FN skulle efter sovjetisk opfattelse være snævrere end de forbindelser, der består mellem FN og særorganisationerne. Atomorganisationen måtte skabes indenfor FNs rammer og aflægge rapport til sikkerhedsrådet og plenarforsamlingen.

Den britiske delegerede udtalte, at det var Storbritanniens opfattelse, at den planlagte atomorganisation skulle have form af en særorganisation. Forbindelsen med FN måtte ikke træde hindrende i vejen for dens effektivitet, og den burde således ikke være underkastet de politiske eller ideologiske pressio-
ner, som i fortiden har øvet uheldig indflydelse på selve FNs, men ikke på